

Opzegging van de op 1 mei 1953 te Karachi tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Nederlandse en de Pakistaanse Regering betreffende de paspoortvisa

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 9 augustus 1974.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 19 augustus 1974.

De wens, dat de opzegging van deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigd Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 20 september 1974.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 64 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het derde lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u ter goedkeuring voor te leggen het voornemen tot opzegging van de op 1 mei 1953 te Karachi tot stand gekomen Overeenkomst tussen de Nederlandse en de Pakistaanse Regering betreffende de paspoort-visa (*Trb.* 1953, 47).

Een toelichtende nota ter zake van dit voornemen gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van Suriname en de Nederlandse Antillen is verzocht het voornemen tot opzegging van de overeenkomst, onder overlegging van de toelichtende nota, op 19 augustus 1974 mede te delen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze mededeling in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. M. DEN UYL.

Opzegging van de Overeenkomst tussen de Nederlandse en de Pakistaanse Regering betreffende paspoortvisa; Karachi, 1 mei 1953

TOELICHTENDE NOTA

De regeringen der Beneluxlanden zien zich de laatste jaren geconfronteerd met het steeds ernstiger omvang aannemende vraagstuk van de ongecontroleerde toevloed van vreemdelingen, die zich in deze landen clandestien trachten te vestigen.

Het aantal vreemdelingen, veelal uit ver afgelegen landen, dat met dit oogmerk het Beneluxgebied binnenkomt, neemt voortdurend toe, niet in de laatste plaats door de activiteiten van zogenaamde ronselaars.

De betrokken vreemdelingen worden veelal op schandalige wijze uitgebuit, vooreerst doordat zij gedwongen worden hun gehele bezit aan de ronselaars af te staan om in het Beneluxgebied binnen te komen en vervolgens doordat zij, eenmaal (illegaal) binnengekomen, clandestien moeten werken en derhalve veel te lage lonen moeten accepteren. Zij geraken reeds na korte tijd in een erbarmelijke toestand; zij kunnen niet over voldoende middelen van bestaan beschikken, zijn niet op sociaal verantwoorde wijze gehuisvest en hebben ook niet de mogelijkheid naar een ander land uit te wijken. Over het algemeen is voor deze gevallen slechts één oplossing mogelijk, namelijk kostbare repatriëring ten laste van de schatkist.

Vooralsnog blijken dikwijls het slachtoffer te zijn van de praktijken van de ronselaars. Hun komst naar het Beneluxgebied wordt vergemakkelijkt doordat zij zonder visum de

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Beneluxlanden kunnen binnenkomen. De praktijk wijst uit dat zij door deze visumvrijdom zonder veel moeite transitvisa kunnen krijgen voor die landen die zij moeten doorreizen alvorens in het Beneluxgebied binnen te komen.

Gelet op het bovenstaande hebben de Beneluxlanden, die sedert de verlegging van de personencontrole bij het Verdrag van 11 april 1960 (laatstelijk *Trb.* 1971, 7) naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied ter zake een gemeenschappelijk beleid voeren, in overleg met Pakistan besloten om, zowel in het belang van betrokkenen zelf als van de Beneluxlanden, een aantal maatregelen te treffen om te komen tot een betere controle bij binnenkomst in het Beneluxgebied, waarbij behalve aan een aantal feitelijke controlemaatregelen in de eerste plaats is gedacht aan de wederinvoering van de visumplicht.

Voor wat betreft Nederland zal de Overeenkomst met Pakistan van 1 mei 1953 (*Trb.* 1953, 47) moeten worden opgezegd. Het ligt in het voornemen, dat België en Luxemburg de overeenkomsten die zij destijds met Pakistan hebben gesloten, gelijktijdig zullen opzeggen.

De opzegging, waarvoor hierbij de parlementaire goedkeuring wordt gevraagd, zal voor het gehele Koninkrijk geschieden. De regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen stemmen met de opzegging in.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. M. DEN UYL.

De Minister van Justitie a.i.,

J. M. DEN UYL.